

tot wijziging van de prijzen er in de praktijk toe dat het in artikel 9, lid 1, van richtlijn 95/59 neergelegde beginsel van de vrije vaststelling van maximumprijzen door de ondernemers gedeeltelijk wordt uitgehold.

⁽¹⁾ Richtlijn 95/59/EG van de Raad van 27 november 1995 betreffende de belasting, andere dan omzetbelasting, op het verbruik van tabaksfabrikaten (PB L 291, blz. 40).

⁽²⁾ Richtlijn 72/464/EEG van de Raad van 19 december 1972 betreffende de belasting, andere dan omzetbelasting, op het verbruik van tabaksfabrikaten (PB L 303, blz. 1).

Beroep ingesteld op 22 december 2008 — Commissie van de Europese Gemeenschappen/Italiaanse Republiek

(Zaak C-572/08)

(2009/C 55/22)

Proceestaal: Italiaans

Partijen

Verzoekende partij: Commissie van de Europese Gemeenschappen (vertegenwoordigers: A. Aresu e W. Mölls, gemachtigden)

Verwerende partij: Italiaanse Republiek

Conclusies

- vaststellen dat de Italiaanse Republiek de verplichtingen niet is nagekomen die op haar rusten krachtens artikel 90 EG, door een belastingvoordeel te verlenen voor geregenereerde smeerolie die is vervaardigd uit afgewerkte olie die is ingezameld in Italië, maar te weigeren dit voordeel te verlenen voor geregenereerde smeerolie die is vervaardigd uit afgewerkte olie die in andere lidstaten is ingezameld (overeenkomstig artikel 62 van de gecoördineerde tekst van de wettelijke bepalingen inzake belastingen op de productie en het verbruik en de strafrechtelijke en administratieve sancties ter zake, goedgekeurd bij decreto legislativo nr. 504 van 26 oktober 1995, zoals uitgelegd in rondzendbrief nr. 24/D van de belastingadministratie van 5 mei 2004, en artikel 1, lid 116, van wet nr. 266 van 23 december 2005);
- de Italiaanse Republiek verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

De Commissie verwijt de Italiaanse autoriteiten dat zij een systeem van belastingvoordelen voor geregenereerde smeerolie handhaven dat de nationale productie bevoordeelt ten nadele van de productie in de andere lidstaten. Dit is kennelijk in strijd met het beginsel van non-discriminatie, dat op fiscaal gebied is vervat in artikel 90 EG.

Dit systeem stemt overeen met een systeem van belastingvoordelen dat het Hof van Justitie reeds in 1980 heeft veroordeeld. De argumenten op basis waarvan Italië stelt dat het nieuwe systeem rechtmatig is, kunnen deze keuze niet rechtvaardigen.

Beroep ingesteld op 22 december 2008 — Commissie van de Europese Gemeenschappen/Italiaanse Republiek

(Zaak C-573/08)

(2009/C 55/23)

Proceestaal: Italiaans

Partijen

Verzoekende partij: Commissie van de Europese Gemeenschappen (vertegenwoordiger: D. Recchia, gemachtigde)

Verwerende partij: Italiaanse Republiek

Conclusies

- vaststellen dat de Italiaanse Republiek de krachtens de artikelen 2, 3, 4, 5, 6, 7, 9, 10, 11, 13 en 18 van 79/409/EEG ⁽¹⁾ op haar rustende verplichtingen niet is nagekomen doordat
 - de regeling houdende omzetting van richtlijn 79/409/EEG in Italiaans recht niet volledig in overeenstemming is met de richtlijn zelf,
 - de regeling voor de omzetting van artikel 9 van de richtlijn in nationaal recht niet waarborgt dat de door de bevoegde Italiaanse autoriteiten vastgestelde afwijkingen voldoen aan de in dat artikel gestelde voorwaarden en eisen;
- de Italiaanse Republiek verwijzen in de kosten van de procedure.

Middelen en voornaamste argumenten

De Commissie is van mening dat richtlijn 79/409/EEG niet volledig in Italiaans recht is omgezet:

Artikel 2: niet omgezet in nationaal recht;

Artikel 3: niet volgens de regels in nationaal recht omgezet ten gevolge van het verzuim om artikel 2 in nationaal recht om te zetten;

Artikel 4, lid 4: niet omgezet in nationaal recht;

Artikel 5: het verbod om opzettelijk nesten en eieren te vernielen of te beschadigen en het verbod om de door de richtlijn beschermde vogels opzettelijk te storen zijn niet in nationaal recht omgezet;

Artikel 6: het verbod van vervoer voor verkoop is niet in nationaal recht omgezet;